

M. Zuerio.
Boxhornio.

Amplissime ac Doctissime Vir.

(423)

2.

Tametsi me silentio multas, nimis hoc nunc pertinaci
et ingenii quidem tui non unus foetus vulgare sustinet
me nec ut ~~dic~~ olim teste nec particeps, quod meruisse
non recordor, certum est perstare in veteris amicitiae
nexu, et hanc meam demum tibi obtrudere vel invito
documento sit, quod paratum prolo Poematium, ut qui
dem liberis meis, et amici vesum est, nonnupers, nolui
lucem publicam videre te inconsulto. Si tantum tibi
abs re tua est atq, inspice aut percurrere, neque
adeo celatum velis si quid est cuius me promouen-
dum censeas. ὦ δὲ ποιεῖν ποιήσων Τάξιον, si me
amas, qui integerrime affectus sum

5. Octob. 1652.

Tuus.

C. H.

M. Zuerio
Boxhornio.

Amplissime ac Doctissime Vir.

(424)

3

Pro munere certe insigni, et verbis item nimis quam
humanis, ad me misso, si grates gratias dixeris. Vide
Box tamen hoc egisse ut grandem librum scilicet, ea
autoris dono Lucii falerens. Testor vero amicitia
am ipsam nostram, quam magni aestimo, frustra
te esse, qui si hoc suspicaris. Historiam enim hanc
Universalem, quia universo datam, censui non
Hagae minus quam Lugduno scriptam, et in pratio cum
sit mihi quidquid a te prodire patetis, pridem pratio
acquisita in Museo meo fulserat velut inter ignes
ille minores. Siquid objecit de scriptis a te vulgo, non
mihi oblatis, potuit hoc verbi excudere tenella, quam
nostri, inter veteres amicos suspicio amicitiae labas
cantis. Alio certe non respexi Mi Boxhorni, neque
respecturus sum, quam diu Bibliopoles vivunt, et
exiguo aere vel auro parabiles erunt illustres chartae
quas abunde sufficit semel illis a tam proclaribus
autoribus traditas esse. Quid porro tibi cum illis
mortalibus commercii intercedat, magno per se scire velim.

Nimirum